

Empowered lives.
Resilient nations.

Poverty Situation Analysis Of Ethnic Minorities in Vietnam 2007-2012

Key Findings from Quantitative Study

*Sub-PRPP Project - CEMA
Hanoi, Dec. 2013*

Lo Hong Ha
Photograph

This is primary report¹ of the UNDP-supported Sub - PRPP project of CEMA prepared by consultant team from Mekong Development Research Institute (MDRI). The views expressed in this publication are those of the author(s) and do not necessarily represent those of the United Nations, including UNDP, or the UN Member States and CEMA.

1. Research Objective

---

¹ The final report will be completed in Quarter 1/2014.

Vietnam has achieved remarkable results in poverty reduction but the progress of poverty reduction varies greatly among different ethnic groups. Some research studies have shown that economic growth and poverty reduction have not obtained significant success for a number of ethnic minority groups. Ethnic minority households face huge obstacle in access to important resources such as education, capital, market and agricultural land (The World Bank, 2009 and 2012). There is a substantial variation in poverty rate among different ethnic minority groups. IRC (2012) finds that certain ethnic minority groups in P135 such as Mong and Nung experienced huge progress in poverty reduction effort during the period 2007-2012. Whereas, other groups such as Thai and Muong seemed to lag behind in the poverty reduction progress.

This study aims to answer the following questions: how have the standards of living of the ethnic minorities changed during the period 2007-2012? Which group is the most successful in poverty reduction and which is the least successful group during the same period? What are the reasons for the success and failure of the two ethnic minority groups? The research outcomes serve as instrumental input for policy dialogue and recommendation for designing upcoming poverty reduction programs and policies for the ethnic minorities.

2. Research methodology

In order to answer the research questions, we used descriptive statistics and decomposition methods to analyze the factors that contribute to increase in earning. Data source used in the study comes from Baseline Survey 2007 and Endline Survey 2012 of Program 135 Phase II. These surveys sampled 6000 households in 400 communes of 43 provinces throughout the country. One key advantage of the database is its representativeness for several ethnic minority groups. P135-II data are the most comprehensive database of the ethnic minorities. Based on the sample size, the study decomposes its analysis for the following ethnic groups: Kinh, Tay, Thai, Muong, Nung, Mong, Dao, Kh'mer, H're, Ba Na, Co Tu; the remaining ethnic minorities are grouped into "others".

3. Main findings

Living standard of the ethnic minorities has improved but at a slower rate as compared to the national standard

Living standard, expressed through multiple aspects such as education, health, and housing condition, has improved during the period 2007-2012, albeit at a slower rate. Net enrolment rates of the ethnic minority children have increased slightly even though these rates are lower than the corresponding figures at national level. Net enrolment rate at primary education is maintained at 86 percent. Net enrolment rate at lower secondary education increased from 63 percent in 2007 to 66 percent in 2012. Net enrolment rate at upper secondary education increased by 4 percentage point: from 28 percent to 32 percent over the same period.

Net enrolment rate varies among different ethnic groups at the same communes of P135. While net enrolment rate at primary education for Kinh and Muong stood above 95 percent,

this figure for Mong was at 69 percent. At secondary education, net enrolment rates for Kinh, Tay, Muong are mostly higher than those of Ba Na and Mong. Literacy rates are especially low for a number of ethnic groups. For instance, only 35 percent of Mong aged 14 and older can read and write.

The percentage of ethnic minority population having health insurance has been relatively high. For a large number of ethnic minority groups, more than 90 percent of the population has health insurance. The corresponding rate for Kinh stands at 64 percent. Access to health service for the ethnic minorities has substantially improved. The number of health care contacts and the percentage of individuals receiving health fee exemption and discounts have increased. However, there exists huge disparity in access to health services in terms of number of visits to health care centres among ethnic groups. Average number of visits to health care centres is the highest for Kinh and Kh'mer households, and the lowest number belongs to Mong households.

Housing condition of ethnic minority groups has improved. The average living area per capita and the percentage of households living in permanent/semi-permanent houses have increased substantially. Average living areas per capita for some ethnic groups such as Tay and Nung has improved more substantially than those of other ethnic groups. Except Mong group, the percentage of households living in permanent/semi-permanent houses of every ethnic group increased during the period 2007-2012.

The percentage of households having access to sanitary toilets increased for every ethnic group. However, this rate remained low at ethnic groups such as Mong (3.2 percent), H're (16.7 percent), Ba Na (17.9 percent). Access to clean water did not improve. For ethnic groups such as H're, Thai, Muong, Mong, percentage of households using clean water even decreased over the period 2007-2012.

Access to national electric power grid increased during the period 2007-2012. Except for Co Tu, the percentage of households using national power grid increased substantially. A number of ethnic minority groups still have limited access to national power grid. Over the same period, the percentage of households owning durable goods and assets such as motorbike, TV and telephone have increased considerably for every ethnic group.

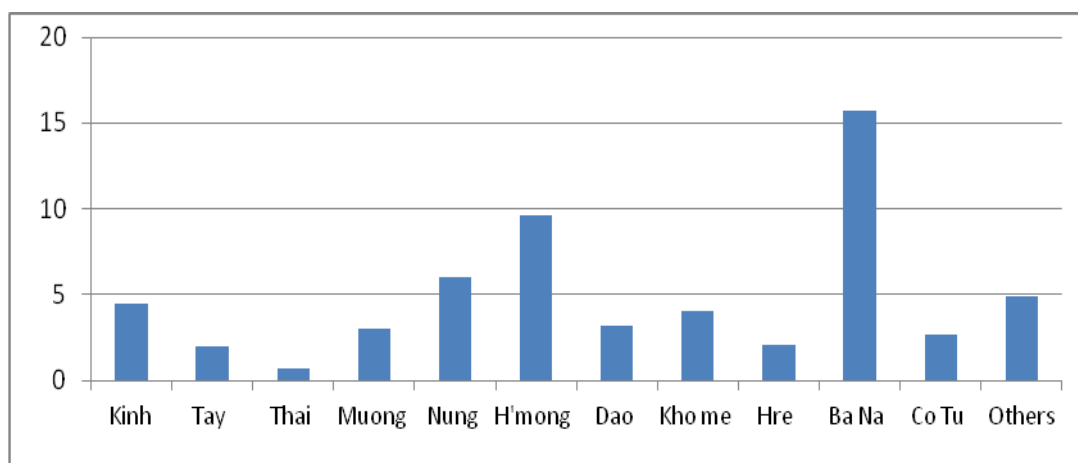
Increase in income mostly comes from agricultural activities

Real income per capita had increased (Table 1). However, the rate of increase remained at about 3.7 percent per year (from 7,408,000 VND/capita in 2007 to 8,868,000 VND/capita in 2012)². Ba Na households have the highest rate of increase in income (on average, 16 percent per annum); the second highest group is Mong group with 10 percent increase per annum. Thai households experience the lowest rate of increase (on average, 0.8 percent per annum). In 2012, H're and Mong are two groups with the lowest average income per households while the highest-income groups are Kinh, Muong and Nung.

---

² Income in 2007 has been adjusted to 2012 price to take into account inflation factor

Table 1: Rate of increase in real income by ethnic groups (%)

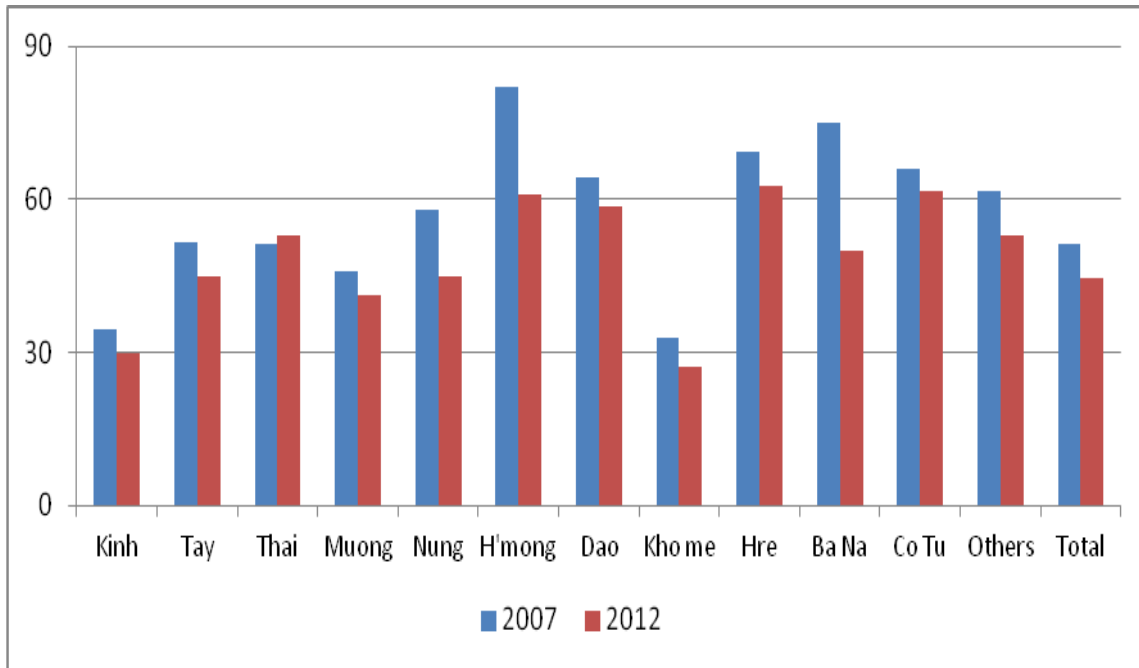
Source: Authors' estimation from Baseline Survey 135 and Endline Survey 135 during 2007-2012

Income from agriculture has tendency to decrease. Ba Na and Mong households has high dependency on income from agriculture (about 80 percent of total income comes from agriculture). Kinh and Kh'mer are two ethnic groups with the lowest level of dependence on agriculture (about 30 percent in 2012). In agriculture, the proportion of income coming from livestock-raising tends to increase while income from cultivation still plays a key role. Besides earning from agricultural activities, earnings from wage and salary of households have become increasingly important. For ethnic minority households, earning from wage and salary comes mostly from agricultural activities. Therefore, the percentage of workers in agricultural sectors accounts for more than 90 percent of ethnic minority labor population. Mong and Ba Na have the proportion of labor working in agricultural sectors reaching 98 percent.

Income poverty and multi-dimensional poverty provide two different pictures

This study uses national poverty line 2006-2010. Our study results indicate that poverty rate decreases for every ethnic group except for Thai (slight poverty reduction). Ba Na and Mong are two groups experiencing the highest speed in poverty reduction (decrease by more than 20 percent). In 2012, ethnic groups with the highest poverty rates are H're (63 percent), Co Tu (62 percent), Mong (61 percent). Kh'mer and Kinh have the lowest poverty rate, 27 percent and 30 percent, respectively. It should be noted that ethnic groups in this study are located at poor communes of Program 135. Therefore, the inequality in living standard as well as poverty rate of Kinh and other big ethnic minority groups such as Tay, Muong, and Thai as compared to other ethnic groups in the same region are not as significant as it would be in comparison to the national standard.

Table 2: Income poverty rate (%)

Source: Authors' estimation from Baseline Survey 135 and Endline Survey 135 during 2007-2012

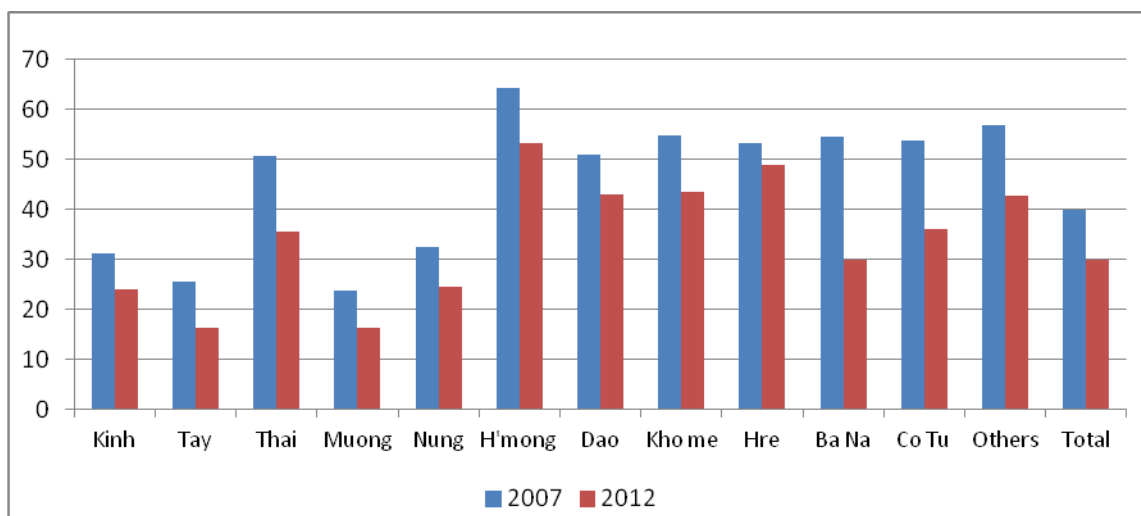
In addition to income based poverty, this study uses the methodology of Alkire and Foster (2007, 2011) to measure multi-dimensional poverty index. This index comprises six dimensions: education, health, employment, housing condition, assets, and social inclusion. The higher the index score, the more deprived of living aspects each household is. The multidimensional poverty index reflect the overall living standard of households.

Our research study shows that multi-dimensional poverty of every ethnic group decreased during the period 2007-2012 (Table 3). For Thai group, the income poverty rate did not decrease but multi-dimensional poverty rate decreased substantially. Multi-dimensional poverty rate of Ba Na and Co Tu groups decreased to a large extent. For Mong, the rate of decrease in poverty rate by income is stronger than the rate of decrease in multi-dimensional poverty rate. Tay and Muong groups have low multi-dimensional poverty rates, both at 16 percent; this rate is even lower than their Kinh counterpart in P135-II areas. Kh'mer group has low poverty rate by income (27 percent) but its multi-dimensional poverty rate is relatively high (43 percent) as compared to other ethnic groups.

Income and living standard are highly correlated; however, an increase in income does not necessarily lead to an increase in living standard. A household can be poor by income measurement but is not defined as "poor household" by multi-dimensional measurement and vice versa. Therefore, classification of poor households needs the combination of income and other factors that reflect living standard.

Table 3: Multi-dimensional poverty index (%)

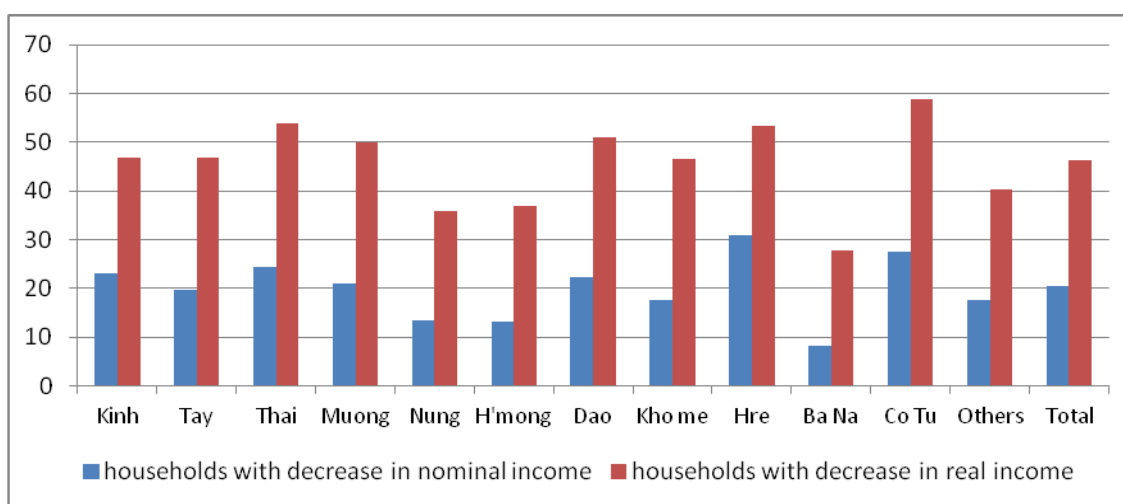

Source: Authors' estimation from Baseline Survey 135 and Endline Survey 135 during 2007-2012

Many households experiencing decrease in income and increase in income inequality

Although the average income of households increased during the period 2007-2012, there were households with decreased income. Our research study shows that 20 percent of households experienced a decrease in nominal income (inflation is not adjusted), and 46 percent of households experienced a decrease in real income (inflation was taken into consideration). Co Tu, Thai and H're groups have the highest proportion of households experiencing a decrease in income. Ba Na, Mong and Nung groups have the lowest proportion of households experiencing a decrease in income.

Table 4: Proportion of households experiencing a decrease in income in 2007-2012

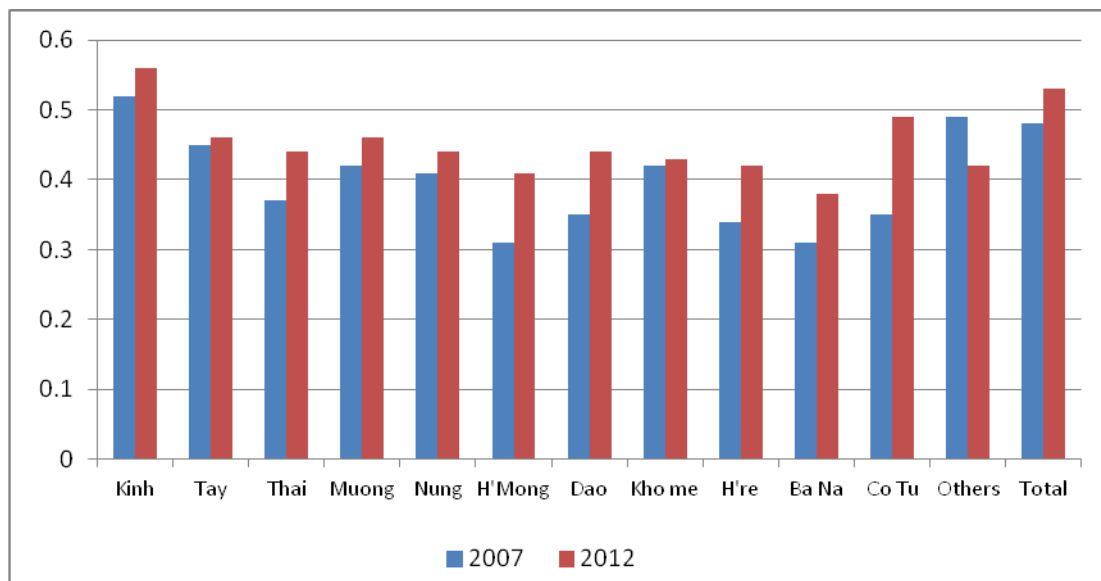
Source: Authors' estimation from Baseline Survey 135 and Endline Survey 135 during 2007-2012

Inequality in income among ethnic groups tends to increase. In 2007, the mean income of the 10 percent richest households was 8 times higher than that of the 10 percent poorest households. In 2013, this figure reached 13 times. Gini – the index measuring the level of inequality in income increased from 0.48 to 0.53 during the same period. Gini index of

every ethnic group increased (Table 5). The increase in income inequality comes primarily from inequality in income within each ethnic minority group. The difference in income between ethnic groups also contributes to this phenomenon albeit not a major cause.

Table 5. Gini index by average income

Source: Authors' estimation from Baseline Survey 135 and Endline Survey 135 during 2007-2012

Agricultural productivity contributes the most to the increase in household income

One of the important questions is why a number of households experienced income increase while others have their income decreased during the same period. Why did Mong group experience a higher growth rate income as compared to Thai group? In order to answer these questions, we decompose the change in household income into the income changes due to working hours, average income per hour, sources of income (support by the Government and remittance). It shows that the main increase in household income results from the increase in average income per working hour. In other words, the increase in productivity per working hour helped increase in household income. In addition, the increase in number of working hours and increase in financial support also contribute to the increase in household income. Our research study also indicates that the increase in labor productivity mostly comes from agricultural sector but not from non-agricultural sector. The major reasons for decrease in household income are labor productivity, especially a decrease in labor productivity in agricultural sector.

REFERENCE

IRC (2012), “Impact of Program 135 Phase II through the lens of Baseline Survey and Endline Survey”.

Nguyen Viet Cuong, Peter Lanjouw, and Marleen Marra (2012) *Vietnam's Poverty Mapping using the 2009 Housing Population Census and 2010 Vietnam Living Standards Survey*, background paper prepared for the 2012 Poverty Assessment, May.

Pham. H., Le. T, Nguyen C. (2011), “Poverty of the Ethnic Minorities in Vietnam: Situation and Challenges from the CT 135-II Communes”, Research report for State Committee for Ethnic Minority Affairs of Vietnam and United Nations Development Program, Hanoi, Vietnam.

The World Bank (2009) *Country Social Analysis: Ethnicity and Development in Vietnam*. Washington.

The World Bank (2012), “Well Begun, Not Yet Done: Vietnam's Remarkable Progress on Poverty Reduction and the Emerging Challenges”, The Work Bank.

Alkire, S. and Foster, J. E. (2007), ‘Counting and Multidimensional Poverty Measures’, *Working Paper 7, Oxford*, Poverty and Human Development Initiative, University of Oxford.

Alkire, S. and Foster, J. E. (2011), ‘Counting and Multidimensional Poverty Measurement’, *Journal of Public Economics*, Vol. 95, 476-487.

Báo cáo này là kết quả nghiên cứu ban đầu³ của Tiểu Dự án Hỗ trợ giảm nghèo PRPP-UBDT do UNDP hỗ trợ, được thực hiện bởi nhóm chuyên gia của Viện nghiên cứu phát triển Mekong (MDRI). Quan điểm và các phát hiện trong báo cáo không đại diện cho quan điểm của Liên Hợp Quốc, trong đó có UNDP tại Việt Nam và Ủy ban Dân tộc.

---

³ Báo cáo cuối cùng sẽ được hoàn thiện vào Quý 1 năm 2014.

Đánh giá thực trạng nghèo dân tộc thiểu số Giai đoạn 2007-2012

(Kết quả nghiên cứu ban đầu của Tiểu Dự án Hỗ trợ giảm nghèo PRPP - Ủy ban Dân tộc)

CÁC PHÁT HIỆN CHÍNH TỪ NGHIÊN CỨU ĐỊNH LƯỢNG

1. Mục đích nghiên cứu

Mặc dù Việt Nam đã đạt được nhiều thành tựu ấn tượng trong giảm nghèo nhưng lại có sự khác biệt lớn về kết quả đạt được giữa các nhóm dân tộc. Một số nghiên cứu chỉ ra rằng tăng trưởng kinh tế và xóa đói giảm nghèo thực sự vẫn chưa đạt được nhiều thành công đối với rất nhiều nhóm dân tộc thiểu số. Các hộ gia đình dân tộc thiểu số gặp phải nhiều rào cản trong việc tiếp cận các nguồn lực cần thiết cho sản xuất như giáo dục, vốn, thị trường, đất nông nghiệp (Ngân hàng thế giới, 2009; 2012). Tỷ lệ nghèo cũng có sự khác biệt lớn giữa các nhóm dân tộc thiểu số. Báo cáo của IRC (2012) cho thấy một số nhóm dân tộc ở những xã khó khăn thuộc chương trình 135 như Mông và Nùng đã đạt được thành tựu giảm nghèo lớn trong giai đoạn 2007-2012. Trong khi đó một số nhóm dân tộc như Thái và Mường lại không đạt được nhiều thành tựu trong giảm nghèo.

Nghiên cứu này tập trung trả lời các câu hỏi sau: Mức sống của các nhóm dân tộc thiểu số thay đổi ra sao trong giai đoạn 2007- 2012? Nhóm dân tộc thiểu số nào thành công nhất và dân tộc thiểu số nào ít thành công nhất về giảm nghèo trong thời kỳ vừa qua? Đây là nguyên nhân dẫn đến thành công và thất bại trong giảm nghèo của hai nhóm dân tộc này? Kết quả của nghiên cứu nhằm đưa ra các khuyến nghị cho các chương trình, chính sách trong thời gian tới để góp phần thực hiện mục tiêu giảm nghèo ở các nhóm dân tộc thiểu số hiệu quả hơn.

2. Phương pháp nghiên cứu

Để trả lời được các câu hỏi nghiên cứu trên; chúng tôi sử dụng các phương pháp phân tích thống kê mô tả và phương pháp phân tích các yếu tố cấu thành tăng thu nhập. Nguồn dữ liệu chính được sử dụng trong nghiên cứu này là Điều tra kỳ gốc (2007) và Điều tra cuối kỳ (2012) của Chương trình 135-II. Tổng số hộ gia đình được điều tra là 6.000 thuộc 400 xã của 43 tỉnh trên cả nước. Một trong những ưu điểm quan trọng của cuộc khảo sát này là số liệu đảm bảo tính đại diện cho nhiều nhóm dân tộc thiểu số. Dựa vào quy mô của cuộc điều tra, các nhóm dân tộc được xem xét trong nghiên cứu này bao gồm Kinh, Tày, Thái, Mường, Nùng, Mông, Dao, Khơ Me, Hrê, Ba Na, Cơ Tù và các nhóm dân tộc còn lại được gộp thành một nhóm (các dân tộc khác).

3. Các phát hiện chính

Mức sống của các dân tộc thiểu số tăng lên nhưng tốc độ tăng rất thấp so với mức tăng trung bình của cả nước

Mức sống của các nhóm dân tộc thiểu số tăng lên thể hiện qua các khía cạnh giáo dục, y tế và nhà ở đều được cải thiện trong thời kỳ 2007-2012, mặc dù mức độ cải thiện còn chậm. Tỷ lệ đi học đúng tuổi của trẻ em dân tộc thiểu số có tăng lên tuy nhiên mức tăng không lớn và tỷ lệ đi học còn thấp so với mức trung bình của cả nước. Tỷ lệ nhập học đúng tuổi của trẻ em dân tộc thiểu số bậc tiểu học không tăng và duy trì ở mức 86%. Tỷ lệ nhập học đúng tuổi ở bậc trung học cơ sở tăng từ 63% năm 2007 lên 66% năm 2012. Tỷ lệ nhập học đúng tuổi ở bậc trung học phổ thông cũng tăng lên khoảng 4 điểm phần trăm từ 28% lên 32% trong cùng thời kỳ.

Tỷ lệ nhập học đúng tuổi chênh lệch đáng kể giữa các nhóm dân tộc mặc dù ở cùng trong các xã nghèo thuộc chương trình 135. Trong khi tỷ lệ đi học tiểu học của trẻ em Kinh và Mường trên 95% thì tỷ lệ này của trẻ em dân tộc Mông chỉ ở mức 69%. Ở các bậc học trung học cơ sở và trung học phổ thông thì tỷ lệ đi học của trẻ em các dân tộc Kinh, Tày, Mường đều cao hơn nhiều so với trẻ em các dân tộc thiểu số như Ba Na và Mông. Tỷ lệ biết chữ cũng rất thấp ở một số nhóm dân tộc thiểu số, chỉ có khoảng 36% người H'Mông trên 14 tuổi biết chữ.

Tỷ lệ người dân tộc thiểu số có bảo hiểm y tế (BHYT) rất cao. Ở rất nhiều nhóm dân tộc thiểu số, tỷ lệ có BHYT đạt trên 90%, trong khi đó tỷ lệ có BHYT của người Kinh chỉ ở mức 64%. Tiếp cận dịch vụ y tế của người dân tộc thiểu số cũng được cải thiện đáng kể. Số lần khám chữa bệnh và tỷ lệ người được hưởng miễn giảm viện phí đã tăng lên. Tuy nhiên, vẫn còn có chênh lệch đáng kể giữa các nhóm dân tộc về tiếp cận dịch vụ y tế thể hiện qua số lần khám chữa bệnh. Các hộ gia đình dân tộc Kinh và Khơ me có số lần khám chữa bệnh trung bình năm là cao nhất và con số này ở các hộ gia đình Mông là rất thấp.

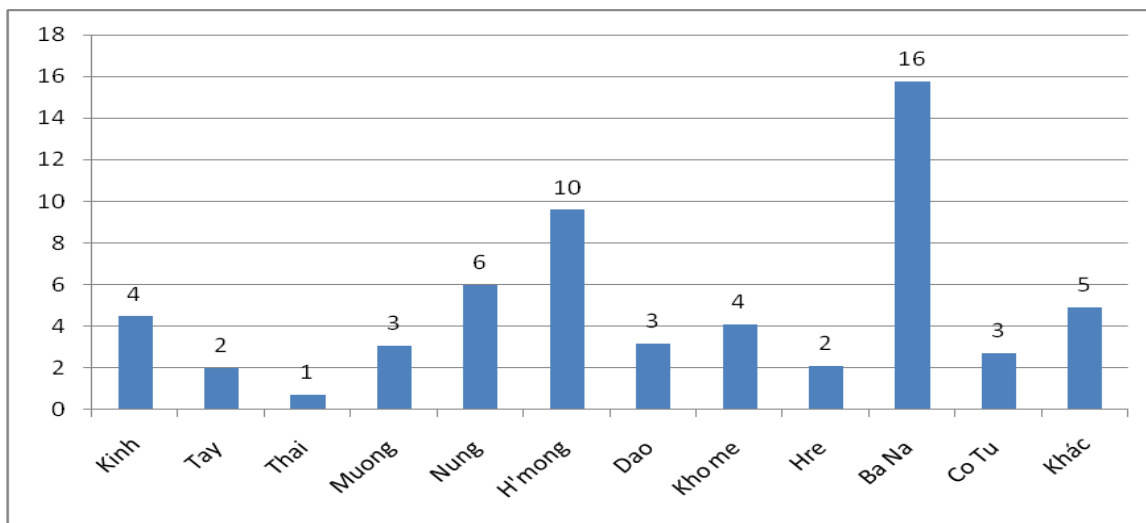
Điều kiện nhà ở của các hộ gia đình dân tộc thiểu số cũng được cải thiện đáng kể. Diện tích nhà ở bình quân đầu người và tỷ lệ hộ gia đình sống trong các ngôi nhà kiên cố và bán kiên cố đã tăng lên nhiều. Một số dân tộc như Tày và Nùng có diện tích nhà ở tăng nhanh và cao hơn các dân tộc khác. Ngoại trừ Mông, tỷ lệ nhà kiên cố và bán kiên cố của các nhóm dân tộc đều tăng lên trong thời kỳ 2007-2012. Tỷ lệ gia đình có nhà tiêu hợp vệ sinh của các nhóm dân tộc thiểu số đều tăng lên. Tuy nhiên tỷ lệ này vẫn còn rất thấp ở một số dân tộc thiểu số như Mông (3,2%), H-rê (16,7%) và Ba Na (17,9%). Việc tiếp cận với nước sạch của các nhóm dân tộc không được cải thiện. Thậm chí nhóm dân tộc H-rê, Thái, Mường, Mông có tỷ lệ hộ dùng nước sạch giảm đi.

Tiếp cận với điện lưới quốc gia của các hộ dân tộc thiểu số tăng nhanh trong thời kỳ 2007-2012. Ngoại trừ dân tộc Cơ Tu, tỷ lệ hộ dùng điện của các nhóm dân tộc đều tăng. Tuy nhiên, ở một số nhóm dân tộc thiểu số, tỷ lệ này vẫn ở mức rất thấp. Tỷ lệ hộ gia đình sở hữu các đồ dùng lâu bền như xe máy, vô tuyến và điện thoại đều tăng đáng kể ở các nhóm dân tộc trong thời kỳ 2007-2012.

Thu nhập tăng nhưng vẫn chủ yếu dựa vào nông nghiệp

Thu nhập thực tế bình quân đầu người của tất cả hộ gia đình thuộc các nhóm dân tộc thiểu số đều tăng lên trong giai đoạn 2007-2012 (Hình 1). Tuy nhiên, mức tăng thu nhập lại rất thấp chỉ khoảng 3,7%/năm (từ 7408 nghìn đồng/người năm 2007 lên 8868 nghìn đồng/người năm 2012)⁴. Các hộ gia đình Ba Na có mức tăng thu nhập cao nhất (bình quân 16%/năm) tiếp đến là các hộ gia đình Mông ((bình quân khoảng 10%/năm). Các hộ gia đình Thái có mức tăng thu nhập thấp nhất (bình quân chỉ vào khoảng 0,8%/năm). Năm 2012, H're và Mông là hai nhóm dân tộc thiểu số có mức thu nhập bình quân trên hộ thấp nhất cả nước trong khi các hộ gia đình dân tộc Kinh, Mường và Nùng là các nhóm hộ có mức thu nhập cao nhất.

Hình 1: Tốc độ tăng thu nhập bình quân thực tế hàng năm (%)

Nguồn: Ước lượng từ Điều tra Hộ gia đình 135 năm 2007-2012

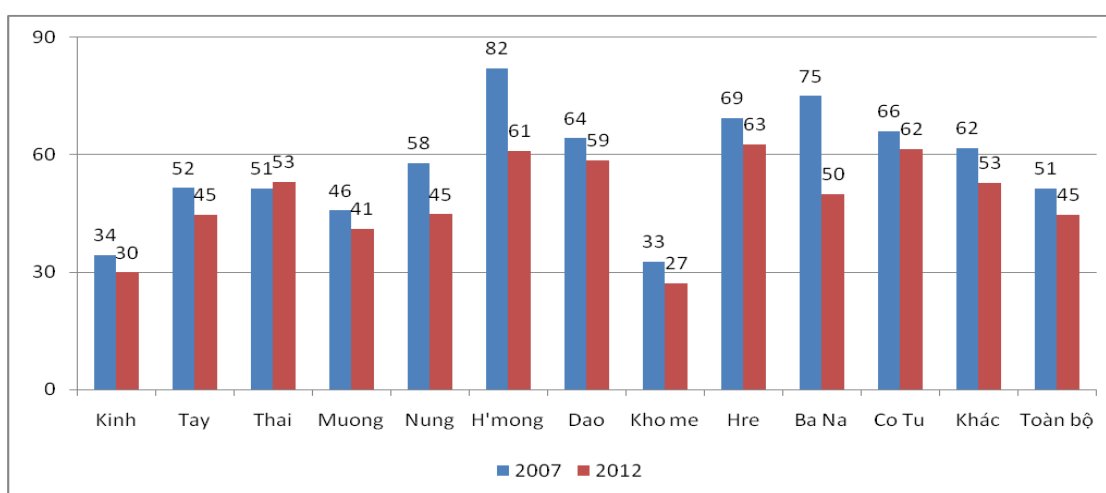
Thu nhập từ nông nghiệp của các hộ có xu hướng giảm. Một số dân tộc như Ba Na và Mông có mức độ phụ thuộc vào thu nhập từ nông nghiệp rất lớn (khoảng 80% tổng thu nhập của hộ là từ nông nghiệp). Kinh và Khơ me là hai dân tộc có tỷ lệ thu nhập phụ thuộc vào nông nghiệp thấp nhất (khoảng 30% năm 2012). Trong nông nghiệp, tỷ trọng nguồn thu từ hoạt động chăn nuôi có xu hướng gia tăng nhưng nguồn thu từ hoạt động trồng trọt của các hộ gia đình vẫn đóng vai trò chủ đạo. Bên cạnh thu nhập tự làm nông nghiệp thì thu nhập từ tiền công và tiền lương của hộ gia đình ngày càng đóng vai trò quan trọng. Tuy nhiên với các hộ gia đình dân tộc thiểu số thì thu nhập từ tiền công, tiền lương chủ yếu là từ lao động làm thuê trong nông nghiệp. Chính vì vậy, tỷ lệ lao động trong nông nghiệp của các hộ gia đình dân tộc thiểu số chiếm trên 90%. Dân tộc Mông và Ba Na có tỷ lệ lao động làm trong ngành nông nghiệp lên tới 98%.

⁴ chúng tôi đã điều chỉnh thu nhập năm 2007 theo mức giá năm 2012 để loại bỏ yếu tố tác động của lạm phát

Nghèo thu nhập và nghèo đa chiều đưa ra hai bức tranh khác nhau

Nghiên cứu này sử dụng chuẩn nghèo quốc gia giai đoạn 2006-2010. Kết quả cho thấy, ngoại trừ dân tộc Thái (tỷ lệ nghèo tăng nhẹ), tỷ lệ nghèo của các dân tộc đều giảm. Ba Na và Mông là hai nhóm dân tộc có tỷ lệ nghèo giảm nhanh nhất (giảm hơn 20%). Trong năm 2012, các dân tộc có tỷ lệ nghèo cao nhất là H'rê (63%), Cơ Tu (62%) và H'Mông (61%). Khơ Me và Kinh là hai nhóm có tỷ lệ nghèo thấp nhất, tương ứng là 27% và 30%. Chúng ta lưu ý rằng các nhóm dân tộc được phân tích thuộc các xã nghèo của chương trình 135. Vì vậy, chênh lệch mức sống cũng như tỷ lệ nghèo của dân tộc Kinh và một số nhóm dân tộc lớn như Tày, Mường và Thái so với các dân tộc thiểu số khác ở khu vực này là không lớn như khi so sánh ở cấp quốc gia.

Hình 2: Tỷ lệ nghèo thu nhập (%)

Nguồn: Ước lượng từ Điều tra Hộ gia đình 135 năm 2007-2012

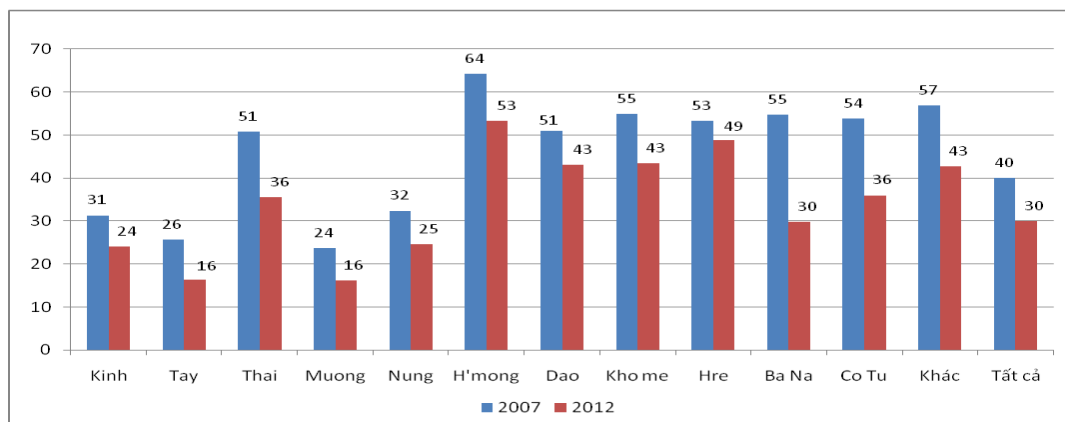
Bên cạnh phương pháp đánh giá nghèo theo thu nhập, nghiên cứu này còn sử dụng phương pháp của Alkire và Foster (2007, 2011) để tính chỉ số nghèo đa chiều cho các nhóm dân tộc. Chỉ số này bao gồm 6 chiều: Giáo dục, Sức khỏe, Việc làm, Điều kiện nhà ở, Tài sản, Tham gia xã hội. Chỉ số này càng cao thể hiện mức độ thiếu hụt của hộ gia đình càng lớn.

Kết quả cho thấy chỉ số nghèo đa chiều của tất cả các dân tộc đều giảm trong thời kỳ 2007-2012 (Hình 3). Dân tộc Thái có tỷ lệ nghèo thu nhập không giảm nhưng chỉ số nghèo đa chiều giảm đáng kể. Các dân tộc Ba Na và Cơ Tu có chỉ số nghèo đa chiều giảm mạnh. Dân tộc H'Mông cũng có chỉ số nghèo đa chiều giảm nhưng không giảm mạnh như tỷ lệ nghèo thu nhập. Các dân tộc có chỉ số nghèo đa chiều thấp là Tày và Mường, cùng là 16%, thậm chí thấp hơn cả dân tộc Kinh trong khu vực nghiên cứu. Dân tộc Khơ Me có tỷ lệ nghèo thu nhập thấp (27%) nhưng lại có chỉ số nghèo đa chiều khá cao (43%) so với các dân tộc khác.

Như vậy, thu nhập và mức sống có mối liên hệ với nhau, nhưng thu nhập tăng không luôn luôn đồng nghĩa với việc mức sống được cải thiện. Hộ gia đình có thể nghèo theo chuẩn thu nhập nhưng lại không nghèo đa chiều và ngược lại. Do đó, việc phân loại nghèo nên kết hợp cả thu nhập và các yếu tố phản ánh điều kiện sống khác.

Hình 3: Chỉ số Nghèo đa chiều (%)

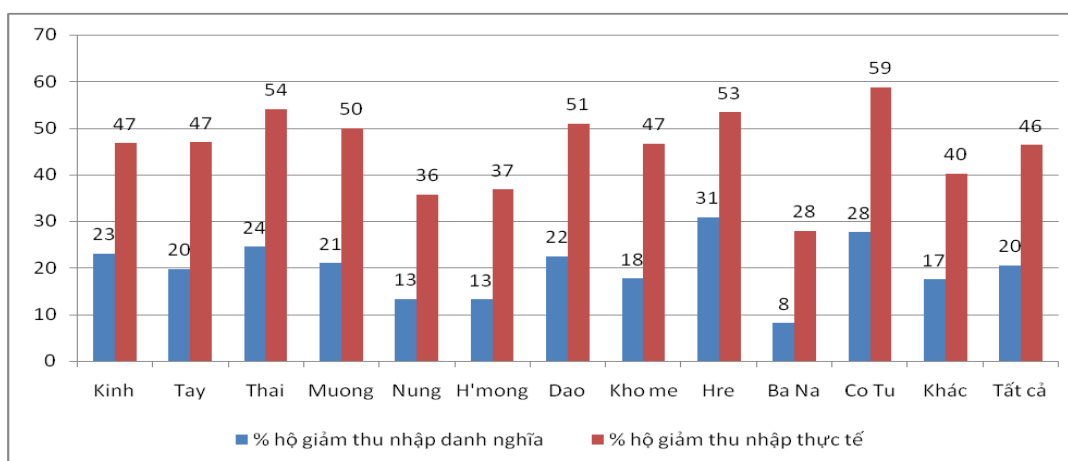

Nguồn: Ước lượng từ Điều tra Hộ gia đình 135 năm 2007-2012

Có nhiều hộ gia đình bị giảm thu nhập và chênh lệch thu nhập gia tăng

Mặc dù thu nhập bình quân của các hộ gia đình tăng lên trong thời kỳ 2007-2012, nhưng kết quả nghiên cứu cho thấy có tới 20% số hộ gia đình có mức thu nhập danh nghĩa (chưa điều chỉnh yếu tố lạm phát) bị giảm đi, và có tới 46% hộ gia đình có mức thu nhập thực tế (đã điều chỉnh yếu tố lạm phát) bị giảm sút trong cùng thời kỳ. Các dân tộc Cơ Tu, Thái và Hre có tỷ lệ hộ gia đình bị giảm thu nhập lớn nhất, còn các dân tộc Ba Na, Mông và Nùng có tỷ lệ hộ gia đình bị giảm thu nhập nhỏ nhất.

Hình 4: Tỷ lệ hộ gia đình có thu nhập giảm sút trong thời kỳ 2007-2012 (%)

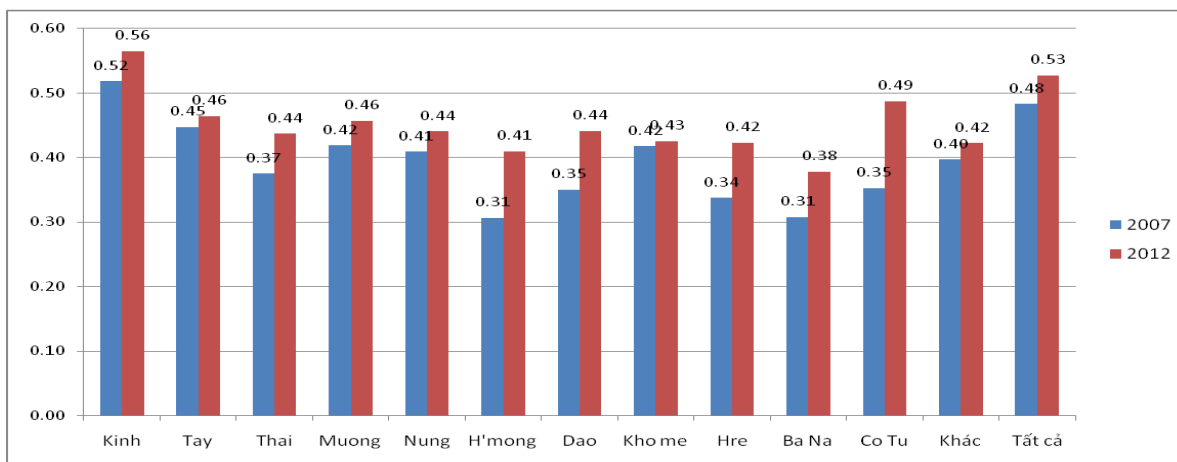

Nguồn: Ước lượng từ Điều tra Hộ gia đình 135 năm 2007-2012

Chênh lệch thu nhập giữa các nhóm hộ có xu hướng gia tăng. Nếu năm 2007, chênh lệch thu nhập bình quân của nhóm 10% hộ giàu nhất so với thu nhập bình quân của nhóm

10% hộ nghèo nhất là 8 lần thì con số này ở năm 2012 là khoảng 11 lần. Hệ số Gini – chỉ số đo lường mức độ chênh lệch thu nhập trong dân cư đã tăng lên từ 0.48 lên 0.53 trong thời kỳ này. Hệ số Gini của các nhóm dân tộc thiểu số đều tăng lên (Hình 5). Nguyên nhân chủ yếu của sự gia tăng chênh lệch về thu nhập giữa các hộ là do sự chênh lệch thu nhập trong từng nhóm dân tộc thiểu số. Sự khác biệt về thu nhập giữa các nhóm dân tộc cũng làm gia tăng chênh lệch thu nhập của các hộ gia đình giữa các nhóm dân tộc thiểu số nhưng đây không phải là nguyên nhân chính.

Hình 5. Hệ số Gini thu nhập bình quân

Nguồn: Ước lượng từ Điều tra Hộ gia đình 135 năm 2007-2012

Năng suất lao động trong nông nghiệp giúp tăng thu nhập của hộ

Một câu hỏi quan trọng là tại sao một số hộ gia đình lại có mức tăng thu nhập cao trong khi một số khác lại có mức thu nhập giảm sút trong thời kỳ 2007-2012? Tại sao dân tộc Mông lại tăng thu nhập nhiều hơn dân tộc Thái? Để trả lời câu hỏi này, chúng tôi tiến hành phân tích mức thay đổi thu nhập bình quân của hộ gia đình theo thay đổi thời gian làm việc (tính theo số giờ lao động), thu nhập bình quân giờ, và các nguồn thu nhập khác (như tiền trợ giúp của chính phủ và người thân). Kết quả cho thấy thu nhập tăng lên của các hộ dân tộc thiểu số là do tăng thu nhập bình quân/giờ. Nói cách khác, thời gian làm việc của hộ gia đình không thay đổi nhiều nhưng năng suất lao động bình quân giờ tăng lên đã làm cho thu nhập của hộ tăng lên. Bên cạnh đó, tăng số giờ làm việc và tăng mức hỗ trợ tài chính cũng góp phần làm tăng thu nhập của các hộ này. Kết quả nghiên cứu cũng cho thấy tăng năng suất lao động của hộ tăng lên chủ yếu trong lĩnh vực nông nghiệp chứ không phải lĩnh vực phi nông nghiệp.

Đối với các hộ gia đình bị giảm thu nhập thì nguyên nhân chính làm giảm thu nhập cũng là do năng suất lao động, đặc biệt năng suất lao động trong nông nghiệp, bị giảm sút.

Tài liệu tham khảo

IRC (2012), “Tác động của chương trình 135 giai đoạn II qua lăng kính hai cuộc điều tra đầu kỳ và cuối kỳ”.

Nguyen Viet Cuong, Peter Lanjouw, and Marleen Marra (2012) *Vietnam's Poverty Mapping using the 2009 Housing Population Census and 2010 Vietnam Living Standards Survey*, background paper prepared for the 2012 Poverty Assessment, May.

Pham. H., Le. T, Nguyen C. (2011), “Poverty of the Ethnic Minorities in Vietnam: Situation and Challenges from the CT 135-II Communes”, Research report for State Committee for Ethnic Minority Affairs of Vietnam and United Nations Development Program, Hanoi, Vietnam.

Ngân hàng thế giới (2009) *Country Social Analysis: Ethnicity and Development in Vietnam*. Washington.

Ngân hàng thế giới (2012), “Well Begun, Not Yet Done: Vietnam's Remarkable Progress on Poverty Reduction and the Emerging Challenges”, The World Bank.

Alkire, S. and Foster, J. E. (2007), ‘Counting and Multidimensional Poverty Measures’, *Working Paper 7, Oxford*, Poverty and Human Development Initiative, University of Oxford.

Alkire, S. and Foster, J. E. (2011), ‘Counting and Multidimensional Poverty Measurement’, *Journal of Public Economics*, Vol. 95, 476-487.